

Το 40ήμερο μνημόσυνο της κατά σάρκα μητέρας του Γενικού Αρχιερατικού Επιτρόπου της Μητροπόλεως Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Σήμερα Κυριακή 5 Φεβρουαρίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό των Αγίων Πρωτοκορυφαίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Βεροίας.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος τέλεσε το τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο της μακαριστής Ελευθερίας Μπακλαγή, κατά σάρκα μητέρας του Γενικού Αρχιερατικού Επιτρόπου της Μητροπόλεως, Αρχιμανδρίτη Δημητρίου Μπακλαγή.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων κατά την ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Οΐους διωγμούς υπήνεγκα καί ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ Κύριος».

Πρός τόν μαθητή του απόστολο Τι-μόθεο γράφει ὁ ἰδρυτής τῆς τοπι-κῆς μας Ἐκκλησίας, ἀπόστο-λος Παῦ-λος. Πρός τόν μαθητή του, ὁ ὁποῖος τόν γνώρισε ἀπό τή νεαρή του ἡλικία καί τόν ἀκολούθησε μέ αὐταπάρνηση καί μέ ζῆλο, συμπα-ραστάτης στό ἀποστολικό του ἔργο καί συμμετοχος τῶν δοκιμασιῶν καί τῶν θλίψεων πού ἀντιμετώ-πισε ὁ μέγας ἀπόστολος. Γι' αὐτό καί τοῦ γράφει ὡς πατέρας πρὸς τόν υἱό του, κάνοντας μία ἀναδρο-μή, θά λέγαμε, σέ ὅλη τή ζωή του, στίς δυσκολίες πού πέρασε, στίς διώξεις, στίς ταλαιπωρίες, σέ ὅλα αὐτά τά ὁποῖα ὁ ἀπόστολος Τιμό-θεος γνωρίζει, καί ὁ οὐρανο-βάμων ἀπόστολος Παῦλος τοῦ ὑπενθυμί-ζει.

Δέν τό κάνει οὔτε γιά νά καυχηθεῖ γιά ὅσα ὑπέμεινε χάριν τοῦ Χρι-στοῦ καί τοῦ εὐαγγελίου του, οὔτε γιά νά παραπονεθεῖ γιά τίς δυ-σκολίες πού ἀντιμετώπισε, οὔτε ἀκόμη γιά νά ἀπογοητεύσει καί νά ἀποθαρρύνει τόν μαθητή του. Ἀντί-θετα, ἀναφέρεται σέ ὅλα αὐτά γιά νά τοῦ δώσει θάρρος καί νά τόν στηρίξει, ὅταν θά

κληθεῖ καὶ ὁ ἴδιος νὰ ἀντιμετωπίσει παρόμοιες καταστάσεις.

Γι' αὐτό καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ἀφοῦ ἀπαριθμήσει τίς δυσκολίες πού πέρασε, καταλήγει λέγοντας: «οἷους διωγμούς ὑπήνεγκα καί ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ Κύριος». Πόσους διωγμούς ἀντιμετώπισα, ἀνα-φωνεῖ, καί ἀπό ὅλους μέ ἔσωσε ὁ Κύριος.

Αὐτή ἡ τελευταία φράση ἐξηγεῖ ἀκριβῶς τόν λόγο γιά τόν ὁποῖο κάνει αὐτή τήν ἀναφορά. Ναί, ἦταν πολλοί οἱ διωγμοί, ἦταν πολ-λές οἱ θλίψεις καί οἱ δοκιμασίες τίς ὁποῖες ἀντιμετώπισε ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Καί εἶναι πιθανό νά μήν εἶχε σκεφθεῖ ποτέ ὅτι θά τοῦ συνέ-βαιναν. Καί ὅμως ὅλα αὐτά πού πόνεσαν τόν πρωτοκορυφαῖο ἀπό-στολο, ὅπως ἦταν φυσικό ἄλλω-στε, γιατί ἦταν καί αὐτός ἄνθρω-πος, δέν ἀνέκοψαν τήν πορεία του, δέν τόν ἀπέτρεψαν ἀπό τό νὰ συνεχίσει τό ἔργο του, δέν τόν ἀπομάκρυναν ἀπό τόν στόχο του, πού ἦταν τό κήρυγμα τοῦ εὐαγ-γε-λίου καί ὁ εὐαγγελισμός τῶν ἀν-θρώ-πων.

Ἀντίθετα, τόν ἐνίσχυσαν καί τόν ἐνδυνάμωσαν γιά νά συνεχίσει, γιατί εἶχε μαζί του τήν πανσθενουργό δύναμη τοῦ Θεοῦ. Αὐτή ἦταν ἡ ὁποία τόν ἔσωζε ἀπό ὅλες τίς δύσκολες καταστάσεις πού ἀντιμετώπιζε.

Αὐτή ἔκανε τόν μεγάλο ἀπόστολο νά μήν δειλιάζει, νά μήν ὀπισθο-χω-ρεῖ, νά μήν ὑπολογίζει πόσες θλί-ψεις καί δοκιμασίες καί διωγ-μούς ἐπρόκειτο νά ἀντιμετωπίζει, ἀλλά νά προχωρεῖ μέ πίστη καί ἐμπιστοσύνη στόν Χριστό, ὁ ὁποῖος γνῶριζε ὅτι «οὐκ ἔασει ἡμᾶς πειρα-σθῆναι ὑπέρ ὅ δυνάμεθα». Δέν θά μᾶς ἀφήσει νά δοκιμασθοῦμε πε-ρισ-σότερο ἀπό ὅσο μποροῦμε, ἀλλά θά μᾶς δώσει «σύν τῷ πειρασμῷ καί τήν ἔκβασιν αὐτοῦ». Θά μᾶς δώσει μαζί μέ τή δοκιμασία καί τή λύση καί τή σωτηρία.

Γνώριζε ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπό-στολος Παῦλος ὅτι οἱ δυνάμεις τοῦ ἦταν πεπερασμένες καί δέν θά μπο-ροῦσε νά γλιτώσει μέ αὐτές οὔτε ἀπό τοὺς διωγμούς, οὔτε ἀπό τίς φυλακίσεις, οὔτε ἀπό τὰ ναυάγια, οὔτε ἀπό τήν κακία καί τό μίσος τῶν ἀνθρώπων. Εἶχε ὅμως ἐμπι-στο-σύνη στήν πρόνοια καί τή δύ-να-μη τοῦ Κυρίου. Εἶχε τήν πίστη ὅτι ὁ Χριστός δέν θά τόν ἐγκατα-λείψει, δέν θά τόν ἀφήσει νά χαθεῖ. Ἀπό αὐτή τήν πίστη ἀντλοῦσε δύ-ναμη καί ἐλπίδα γιά τή ζωή καί γιά τό ἔργο του, καί μέ αὐτήν θέλει νά ἐνισχύσει καί τόν μαθητή του Τιμό-θεο ἀλλά καί ὅλους ἐμᾶς, πού ἀντιμετωπίζουμε στή ζωή μας δυ-σκολίες καί ἀδικίες καί δοκιμασίες.

Δέν συναντοῦμε ἀσφαλῶς ὅσα ἀντιμετώπιζε ὁ ἀπόστολος Παῦ-λος, γιατί ἐκεῖνος ὄχι μόνο ζοῦσε σέ μία πολύ δύσκολη ἐποχή, ἀλλά εἶχε ἀναλάβει καί ἕνα ἐξαιρετικά δύσκολο ἔργο, νά κηρύττει τό εὐ-αγγέλιο τοῦ Χριστοῦ σέ ἕναν κόσμο πού ἦταν ἐντελῶς ἀντίθετος στή διδασκαλία τοῦ εὐαγγελίου, σέ μία κοινωνία στήν ὁποία αὐτός πού πίστευε στόν Χριστό θεωρεῖτο ἐπι-κίν-δυνος γιά τοὺς θεσμούς.

Ἀντιμετωπίζουμε ὅμως καί ἐμεῖς προβλήματα, πειρασμούς καί δοκι-μα-σίες στά ὁποῖα δέν μπορούμε νά ἀνταπεξέλθουμε μέ τίς δικές μας δυνάμεις, καί νομίζουμε καί ἐμεῖς, ὅπως κάποτε οἱ μαθητές τοῦ Κυ-ρίου, ὅτι καταποντιζόμεθα. Ὁ Χρι-στός ὅμως εἶναι ἕτοιμος νά σώσει καί ἐμᾶς, ὅπως ἔσωσε καί τόν ἀπό-στολό του, ἐάν εἴμεθα κοντά του, ἐάν ἔχουμε ἐμπιστοσύνη στήν ἀγά-πη καί τή δύναμή του, ἐάν πιστεύ-ουμε ὅτι μπορεῖ νά μᾶς σώσει ἀπό ὅ,τι ἀντιμετωπίζουμε καί ζητοῦμε καθημερινά τή βοήθειά του.

Μέ αὐτή τήν πίστη καί τήν ἐμπι-στοσύνη στόν Χριστό ἔζησε καί ἡ μακαριστή ἀδελφή μας Ἑλευθερία καί μέ τήν ἴδια πίστη ὑπέμεινε τίς δυσκολίες, τά προβλήματα, τίς δο-κιμασίες καί τίς θλίψεις πού ἀντι-μετώπισε στή ζωή της. Καί ὁ Κύριος μας τῆς ἔδωσε τή δύναμη νά ἀντα-πεξέλθει σέ ὅλα αὐτά καί νά ζήσει εἰρηνικά μέσα στήν ἀγάπη τοῦ υἱοῦ της καί τῶν οἰκείων, μέχρι τήν ὥρα πού τήν κάλεσε κοντά του, ἐκεῖ «ὅπου οὐκ ἔστι πόνος οὐ λύπη οὐ στεναγμός, ἀλλά ζωή ἀτελεύ-τητος» γιά νά τήν ἀναπαύσει. Εὐχόμεθα καί προσευχόμεθα σήμε-ρα, τελώντας τό τεσσαρακον-θή-μερο μνημόσυνό της, ὁ Θεός νά ἀναπαύσει τήν ψυχή της καί νά τῆς χαρίσει τή μακαριότητα τῆς οὐρα-νίου βασιλείας του.

[Περισσότερες Φωτογραφίες](#)